

Beretning for 2022

I dag holder vi ordinær generalforsamling. Vi har i årets løb holdt masser af ordinære sprogcafeer og møder i Café Smukke Kulturer – ordinære arrangementer med masser af mennesker. Om ikke andet så har coronaen lært os at sætte pris på alt det ordinære – alt det vi plejer at gøre, men som vi pludselig ikke kunne.

Det har været et travlt år. Vi startede op i Café Smukke Kulturer allerede 4. januar og så var vi i gang med de to ugentlige åbningsdage tirsdag og torsdag mellem 15.30 og 18.00, hvor vi også prøver at have ressourcer til både jobsøgning, hverdagsrådgivning og lektiehjælp. Det er meget svingende, både hvor mange brugere og hvor mange frivillige, der kommer. Generelt er der flest om tirsdagen, hvor også Dansk Flygtningehjælps Frivilligrådgivning holder til i Frivillighuset – det er en stor fordel, at de er flyttet til de samme lokaler som os, så vi kan hjælpe hinanden på forskellige måder.

Derfor har vi nogle gange forsøgt at styrke torsdagen lidt – vi har for eksempel bagt og med stor succes lavet Tabuleh med bredbladet persille spredt ud over hele køkkengulvet og vi har også haft besøg af nogle eksperter, der har fortalt om, hvordan man kunne finde ud af, hvad de forskellige apparater i hjemmet bruger af strøm og hvordan man kan spare – først var interessen ikke så stor, men da det gik op for tilhørerne, at det her kunne de virkelig selv bruge, så steg den betragteligt

I cafeen har vi en forholdsvis fast gruppe af lidt ældre flygtninge, der har problemer med deres danske. De kommer for at tale dansk, men også bare for at hygge sig. I den forbindelse har vi indkøbt nogle pegebøger til alle lektiecafeer, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at sige, at er der specifikke ting, man har brug for i det daglige arbejde, så lad os tale om det.

Vi har i det forgange år beskæftiget os en del med emnet – kvinder mellem to kulturer. Vi havde i august for anden gang besøg af Razan Haugaard, hvor vi drøftede kultur mødet og i september havde vi besøg af Kefa Abu Ras fra søstre mod vold og kontrol. Vores Kvindefest i november indledte vi med debat om ret til ligestilling og i dag har vi så haft besøg af Halime Oguz. Det er arrangementer der gør både os og vores flygtningemedsøstre klogere på, hvilke dilemmaer, man møder, når man lever mellem to kulturer – problemer som vi uvægerligt støder ind i i vores daglige omgang med flygtninge i FrivilligAalborg.

Det er et emne, som optager os meget, og som vi vil blive ved med at fokusere på, så har nogen gode ideer, hører vi meget gerne om dem.

Ja, vi har beskæftiget os rigtig meget med kvinderne – sikkert fordi de fleste af os er kvinder og det ligger os nærmest for. Men det betyder ikke, at vi ikke har lyst til at sætte focus på mændene, vi har bare ikke lige haft nogen gode ideer, så er der nogen af jer, der har det, så sig endelig frem.

En af vores helt store succeser er cykelskolen -igen med kvinderne i focus. Den henvender sig især til kvinder på kanten af arbejdsmarkedet, der ved at lære at cykle måske kan få lettere ved at finde et job. I foråret foregik det i Nørresundby og der var hurtigt lige så mange på venteliste, som der kunne optages på kurset. Det samme gjorde sig gældende, da man i august startede efterårets kursus på Trekanten, så det bliver spændende at se, hvor mange der melder sig før opstart den 27. marts.

Cykelkurserne afvikles med et fast hold af meget engagerede frivillige, der også tager sig af børnepasning, så det ikke skal forhindre kvinderne i at deltage. Vi arbejder tæt sammen med Aalborg kommune og Kvarterværkstederne, der også hjælper med at søge midler til udstyr, forplejning og hvad der ellers er brug for – et rigtig godt eksempel på, hvor meget man kan nå, når man slår kræfterne sammen.

En anden succeshistorie er vores kulturtours – og det er for hele familie. Der blev i 22 holdt 6 ture fra maj til oktober med gåtur i Mølleparken, Tur langs havnefronten med emnet fra Industriby til Kulturby, Besøg på Egholm, Besøg i Østre Anlæg og på Stjernepladsen, Gavlmaleriet og afslutningsvis besøg på Kunsten. Alle ture var fuldt tegnet og en del så overbookede, at man ikke tøver med at gentage dem i år.

For vores køkkenhaver har året været omskifteligt, idet man måtte rydde haverne på Syrenbakken. Center for senhjerneskedede flyttede til nye bygninger ved Trekanten, og vi blev bedt om at forlade arealerne, der nu skal sælges og formentlig bruges til boliger, så køkkenhaverne er på udkik efter nye arealer, hvis nogen skulle høre om noget.

2022 blev også året, hvor en række ukrainske flygtninge kom til Aalborg. I samarbejde med Aalborg kommune bød vi velkommen til at deltage i alle vore aktiviteter, men det store samarbejde er det nu ikke blevet til. De ved, at de er velkomne i vores aktiviteter og kommer da også mere eller mindre. Nogle meldte sig som interesserede i at få danske netværksvenner, men da det kom til stykket er det kun lykkedes at lave et godt match, så det er lidt op ad bakke – men vi er åbne!

For første gang i flere år er der også kommet kvoteflygtninge til Aalborg, idet vi har modtaget to familier fra DR Congo. Kommunen bad os finde netværksvenner til begge familier og det lykkedes selvom det er noget af en opgave, vores frivillige her har taget på sig med flygtninge, der kun taler deres eget sprog, som vi næsten ikke engang kender navnet på her i Aalborg. Hatten af for de frivillige, der har påtaget sig den opgave – men ingen tvivl om, de gør en forskel, når de på denne måde bliver familiens bro til det danske samfund

Her i foråret kommer der flere kvoteflygtninge – jeg krydser fingre for, at det igen vil lykkes os at finde netværksvenner til dem.

Og så til det mere festlige og afslappede. Igen i år havde vi hen over sommeren arrangeret 6 ture i Zoologisk Have. Som tidligere blev der hurtigt fyldt op på turene, så der var omkring 60 deltagere på hver. Desværre var det ikke det antal, der deltog, rigtig mange blev væk uden at melde afbud, og så stod vi der med billetter og sandwich.

Det har vi selvfølgelig talt en del om, og konklusionen er blevet, at det nok er tid at droppe Zoo – i hvert fald i nogle år. Hvad vi så skal, er vi ikke nået frem til endnu, men det bliver formentlig til et par udflugter hen over sommeren.

Jeg vil også nævne, at vi startede igen efter sommerferien med en stor sommerfest, hvor vi hyggede os og spiste arabisk mad til alles store begejstring.

Og for nu at blive ved festerne, så sluttede året jo med vores traditionelle julefest, hvor knap hundrede flygtninge og frivillige spiste julemad sammen på Trekanten og hyggede med pakkespil – det er blevet en tradition, som alle vist glæder sig til.

Afslutningsvis kan jeg lige nævne, at vi desuden i april havde arrangement om Flygtningelejren Moria, i maj Kvindefest, i juni deltog vi i Frivilligmarked og vi havde legelørdag, i september holdt vi Markedsdag, hvor vi havde inviteret hele Vejgård og øvrige Aalborg til at komme og høre om os – i det håb, at vi kunne finde nye frivillige og flere flygtninge ville lære os at kende. Det var en tam omgang, så den succes bliver ikke gentaget.

I oktober holdt vi igen legelørdag, i november kvindefest og arrangement med Kvinder fortæller om deres vej til arbejdsmarkedet – godt arrangement, som godt kan gentages – december julefesten og endelig julehygge med klippe/klistre

Så var vi trætte og gik på juleferie.

Indeværende års arbejde

Et nyt aktivitetsår er nu i gang, og vi regner stort set med at gentage alle de faste arrangementer, som vi har lavet i det forgange år – det er i alt fald det, vi har søgt §18 midler til.

Men der er jo ingen, der siger, at tingene skal blive ved at foregå på samme måde, blot vi får inddraget de målgrupper, vi har beskrevet i ansøgningen til kommunen, så det ville være rigtig dejligt med nyt blod og nye ideer fra jer frivillige. Det kan godt blive lidt trivielt, når det altid er de samme, der gør tingene, så der er brug for nyt blod og nye ideer.

Lige nu kører Dansk Flygtningehjælp en kampagne for os på Facebook for at prøve at skaffe nye frivillige og det har vi brug for – jeg kan i forbifarten nævne, at før corona var vi 300, nu kan vi mønstre det halve, så hvis I støder på annoncerne på Facebook, så husk at dele dem, så vi kan komme så langt ud som muligt.

Og vær også selv opmærksomme på at snakke om jeres arbejde, når I er sammen med venner og bekendte – måske er der en eller anden, som I kunne prikke på skulderen og få med som frivillig. I kan roligt sige til dem, at vi både har det hyggeligt, og at vi helt sikkert gør en forskel.